

Predmet: Ćuška/Qyshk (Toplica Miladinović i dr.)
Broj predmeta : K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 31.03.2011.

Izveštaj: Nataša Kandić, Mustafa Radoniqi i Slavica Jovanović, punomoćnici oštećenih

Ispitivanje svedoka-oštećenog Halita Gashi

U maju 1999. godine, sa porodicom je živeo u selu Ćuška/Qushk, u delu sela *Dečansko naselje*. Ujutru 14.05.1999. godine, oko 8:00 časova, dok je u dvorištu obavljao uobičajene kućne poslove, prišla su mu dvojica srpskih vojnika, dok je u blizini dvorišta bilo oko 40 vojnika. Svi su bili naoružani automatskim oružjem, sa nagaravljenim licima, a neki od njih su pucali u vazduh. Vojnici su ga tukli i tražili da im preda novac. Naredili su mu da članove porodice poveze traktorom. Jedan od njih imao je *motorolu*, kojom je sa nekim komunicirao. Ušao je u kuću i u kuhinji video telo svog brata Hakije Gashija. Vojnici su ih naterali da svi članovi porodice, 41 lice, uđu u traktorsku prikolicu i tako su izašli na ulicu. Za to veme vojnici su pljačkali i zapalili kuću, a požar se proširio i na štalu. Dok su se traktorom kretali prema magistralnom putu, jedan vojnik sa automatskom puškom i redenicima municije preko ramena, naredio mu je da zaustavi traktor, tukao ga je i tražio da mu kaže gde je sakrio novac. Od svih članova porodice, koji su bili u prikolici traktora, vojnici su oduzeli sav lični zlatan nakit i novac. Kada su stigli do Fabrike akumulatora vojnici su ih zaustavili i tu su proveli par sati, nakon čega su im naredili da se vrate u selo. Dok su bili na magistralnom putu i tokom vraćanja u selo, video je policijsko vozilo koje se kretalo duž kolone. Policajac koji je upravljao vozilom, izašao je iz vozila kod rampe na magistralnom putu i komunicirao *motorolom*. Nakon njegovog obraćanja, vojnici su im rekli da se vrate u selo. Taj policajac, za koga mu je neko rekao da je komandir policijske stanice u Klinčini/ Kličinë, naredio im je da se u selo vrate sporednim putem. Njegova kuća je bila spaljena do temelja. Tada su videli da su vojnici streljali i njegovog brata od strica Selima Gashija. Smestili su se u nekoj staroj napuštenoj kući, gde su boravili sve do dolaska KFOR-a. Prisustvovao je sahrani posmrtnih ostataka ubijenih muškaraca.

Pitanja zamenika tužioca

Među pripadnicima srpskih oružanih snaga koji su bili u selu bilo je vojnika u maskirnim i SMB uniformama, kao i policajaca, a svi oni bili su maskirani i sa nagaravljenim licima. Njegovog brata Hakiju Gashi vojnici su uveli u kuhinju, gde su ga streljali. Njegovog brata od strica Selima Gashija opkolila je grupa vojnika i neko od njih je rekao: *Sada te streljamo u ime države Srbije*. Sve mlade žene u njihovoj porodici imale su puno ličnog nakita, koji su vojnici opljačkali.

Pitanja branilaca optuženih

Kuća u kojoj su boravili nakon 14.05.2011. godine bila je jedina kuća u tom delu sela koju srpski vojnici nisu spalili. U toj kući je skoro mesec dana boravila 101 osoba.

Ispitivanje svedoka-oštećenog Betima Gashija

U noći između 13. i 14. 5.1999. godine, nešto iza ponoći, video je kada su pripadnici srpskih oružanih snaga u Ćušku/Qyshk dovezli i ubili bračni par Aziz i Nixhervane Sharapelli. Jedno od vozila kojim su došli bio je beli džip na kome je pisalo POLICIJA. Za to vozilo je svedok-

oštećeni prethodno čuo da se njime kreću pripadnici srpskih oružanih snaga koji vrše ratne zločine nad Albancima. Nakon što su se vojnici udaljili, sa stricem Ibrahimom Gashijem je obišao tela ubijenih. Tom prilikom mu je stric rekao njihova imena jer je sa ubijenim Azizom Saharapoljem radio u Fabrici piva. Oko 05:00 časiva ujutru, sa stricem je otišao kod Rasima Rame, a sat vremena kasnije dete iz komšiluka obavestilo ih je da su u selo ušli pripadnici srpskih oružanih snaga. Sa stricem i Rasimom Ramom otišao je do stričeve kuće. U dvorištu su bili pripadnici srpske vojske i policije, koji su iz kuće isterali žene i decu. Do dvorišta je došao vojni džip u kome je bio i optuženi Srećko Popović. On je bio u maskirnoj vojnoj uniformi, sa kratkim rukavima, sa vojnim prslukom na kome je bila okačena *motorola*. Uspeo je da se udalji i sakrije iza šupe u dvorištu, a sve vreme je čuo viku vojnika i pucnje u vazduh iz automatskog oružja. Dvojica vojnika su optuženog Srećka Popovića pitala šta da rade sa Rasimom Ramom, na što je on rekao: *Ubij ga, zakolji, zapali, radi šta god hoćeš sa njim.* Nakon toga su vojnici ubili Rasima. Isti vojnici su streljali Muhameda Shalu na ulaznim stepenicama kuće Rasima Rame, a njegovog strica Ibrahima Gashija streljali su u blizini šupe. Vojnici su otišli u pravcu dela sela gde je živela familija Çeku, a svedok je pobegao ka izlasku iz sela gde je sreo oca, koji je nešto kasnije ubijen, Lirije Gashi i Sadika Gashija. Neko vreme je bio u šumarku blizu sela, odakle se vratio tek nakon što su srpski vojnici i policajci otišli iz sela. Njegovog oca srpski vojnici ubili su u kući Azema Gashija, a njegovog brata Xhafera Gashija u kući iz koje je pobegao svedok-oštećeni Hazir Berisha.

Učestvovao je u sakupljanju i sahrani posmrtnih ostataka streljanih muškaraca, među kojima su bili i posmrtni ostaci njegovog oca i brata. Tela ubijenih bila su skoro potpuno izgorela u požarima, koji su srpski vojnici podmetnuli u kućama nakon streljanja muškaraca. Zbog svega preživljenog, dugo nakon ovog događaja, imao je psihičkih problema.

Pitanja zamenika tužioca

Optuženi Srećko Popović je pre ovog događaja poznavao njegovog strica Ibrahima Gashija, Rasima Ramu i Muhameda Shalu jer su svá trojica sa njima radila u Fabrici piva. Džip kojim je došao optuženi Popović bio je bez krova, zelene SMB boje. Optuženi Popović sedeo je na mestu suvozača, dok je džip vozio drugi vojnik.

Pitanja branilaca optuženih

Optuženog Srećka Popovića nije znao pre događaja u Čuškoj/Qyshk, ali je njegov lik prepoznao na fotografijama optuženog, koje je kasnije video. Srpski vojnici i policajci su sve vreme besomučno pucali, tako da ne može da se seti da li je tog dana čuo neku eksploziju. Svedok-oštećeni je na prikazanim fotografijama prepoznao optužene Srećka Popovića i Slavišu Kastratovića, kao vojнике koji su 14.05.1999. godine, bili u dvorištu Ibrahima Gashija.